

Winters, William Arthur

Private

The Calgary Highlanders, R.C.I.C.

M – 104434

William Arthur Winters wordt op 2 oktober 1918 in Alliance, Alberta. Hij is de zoon van Edward en Katherine Winters, beiden van Duitse komaf. William Arthur heeft één oudere broer, Edward, drie oudere zussen, Alice Tacker, Lydia Baer, Esther Mitchell en één jonger zusje, Sela Winters.

De familie Winters bezoekt de Lutherse kerk.

Op zijn vijftiende verlaat William Arthur het onderwijs. Hij heeft dan zeven jaar op school gezeten. Hij gaat na het verlaten van school aan het werk als boer. Zijn laatste werkgever, voor hij zich aanmeldt bij het leger, is Dhr. L. Heichel in Stoney Plain, Alberta. Na de oorlog wil William Arthur graag terugkeren bij deze werkgever of zelfstandig gaan boeren als graanboer.

In 1940 wordt in Canada de National Resources Mobilization Act aangenomen. Beschikbare mannen worden opgeroepen zich te registreren om in dienst te gaan. In eerste instantie om het thuisland Canada te verdedigen. Later worden deze mannen ook ingezet voor dienst overzee. Eén van deze mannen is William Arthur Winters. Op 23 november 1940 meldt hij zich aan voor zijn dienstplicht en brengt één maand door in Camrose, een Canadian Army (Basic) Training Centre. Hij krijgt legernummer M – 538390. Wat hij de twee jaar daarna doet, blijft hij in dienst of gaat hij weer aan het werk, is niet duidelijk. Op 2 november 1942 meldt hij zich in Edmonton, Alberta, aan voor actieve dienst in het Canadese leger en krijgt een nieuw legernummer: M – 104434.

DECLARATION TO BE MADE BY MAN ON ATTESTATION

I, **William Arthur Winters**....., do solemnly declare that the above particulars are true, and I hereby engage to serve in any Active Formation or Unit of The Canadian Army so long as an emergency, i.e., war, invasion, riot or insurrection, real or apprehended, exists, and for the period of demobilization after said emergency ceases to exist, and in any event for a period of not less than one year, provided His Majesty should so require my services.

Date: **2 November 1942**.....

W. A. Winters
(Signature of recruit)

William Arthur is dan 24 jaar oud en vrijgezel. Bij zijn aanmelding vertelt hij dat hij graag naar school ging, maar nu niet veel meer leest. Zijn ouders hebben een boerderij van 240 acre (97 hectare). Op de boerderij heeft hij auto en vrachtwagen leren rijden. In zijn vrije tijd speelt hij graag honkbal en ijshockey en speelt hij gitaar. Medisch gezien is hij een sterke, gezonde jongeman van 1,83 meter en weegt 73 kilo. Hij heeft bruine ogen en donkerbruin haar. Op de intelligentietest scoort hij lager dan zijn meerderen hem inschatten en wordt hij als goed te trainen ingedeeld, hij is gehoorzaam en welwillend.

Zijn basistraining volgt hij in Edmonton, Grand Prairie en Calgary. Nog tweemaal keert hij huiswaarts. Op 27 december 1942 om oudejaarsavond thuis te kunnen vieren en op 11 maart 1943 krijgt hij, vlak voor vertrek naar Europa, één week verlof om afscheid te nemen van zijn familie. Maar twee dagen na terugkomst van zijn familie wordt William Arthur ziek, Parotitis (de bof of een zware oorontsteking). Tweeëntwintig dagen verblijft hij in het Currie Hospital. Op 13 mei gaat William Arthur aan boord van een schip dat hem naar Engeland verscheept. In Engeland wordt hij op 18 juni 1943 ingedeeld bij de Calgary Highlanders en vervolgt hij bijna één jaar lang zijn training in Engeland.

Exact een maand na D-Day stapt hij opnieuw aan boord van een schip, de Isle of Guernsey. In de schemering verlaat het schip de haven van Folkstone, terwijl de doedelzakken spelen. Aan boord is de 2e Canadian Infantry Division waar de Calgary Highlanders onderdeel van zijn en een gedeelte van de 5^e Division. De Calgary Highlanders maken voor het eerst de oversteek naar het Europese vasteland. De nacht van de oversteek is helder en kalm. Bij het naderen van de kust van Frankrijk verzamelen de mannen zich langs de reling om de indrukwekkende hoeveelheid schepen te bekijken die aan de kade liggen. Vroeg in de middag, op 6 juli 1944, zet William Arthur voet aan wal in Normandië, Frankrijk.

De Calgary Highlanders brengen hun eerste nacht door in de velden rond Banville, drie kilometer ten westen van Juno Beach. Het is er relatief rustig, ver genoeg van het front. Maar dat verandert een paar dagen later als ze in de nacht van 10 juli vertrekken naar Abbaye d'Ardenne, aan de noordwest kant van Caen.

Abbaye d'Ardenne 1944

Hier maakt William Arthur voor het eerst van zijn leven mee wat het is om te vechten aan het front. Vierentwintig uur per dag wordt zijn regiment onder vuur genomen door de Duitsers. Dan wordt er van hogerhand besloten dat de 2^e Canadian Division deel zal uitmaken van Operatie Atlantic en vertrekken de Calgary Highlanders richting Vaucelles en wordt de rivier de Orne overgestoken. Dat gaat niet zonder slag of stoot, maar op 19 juli kunnen de Calgary Highlanders verder trekken naar La Haute en Fleury-sur-Orne.

Na de val van Caen hebben de Duitsers zich onder andere teruggetrokken op de heuvelrug van Verrières ten zuiden van Caen en kunnen op die manier alle troepenbewegingen van de geallieerden in de gaten houden. Zo ook op Hill 67. Hoewel de kilt al in 1939 niet meer gedragen wordt op het slagveld klinken op 19 juli voor het laatst deze oorlog de doedelzakken die de Calgary Highlanders in hun voorwaartse troepenbeweging begeleiden, heuvelopwaarts. Dertig minuten nadat de Calgary Highlanders de heuvel hebben ingenomen blijken de Duitsers zich toch niet zo heel makkelijk over te geven. Een gevecht van drie dagen volgt, éénendertig Canadese soldaten sneuvelen op Hill 67. De Calgary Highlanders trekken verder naar het zuiden.

Na de nodige dagen rust na de slag om Hill 67 worden er plannen gemaakt voor Operatie Spring, het innemen van de gehele heuvelrug van Verrières. De heuvelrug wordt onder andere verdedigd door de Duitse 1e SS-Panzer-Division Leibstandarte SS Adolf Hitler, de elitetroepen van de

Waffen-SS. De Highlanders zullen vanaf daar doortrekken naar May-sur-Orne. In de nacht van 24 juli wordt de aanval ingezet, maar Operatie Spring loopt uit op een ramp. De Calgary Highlanders zijn te onervaren tegenover de Duitse legermacht en er gaat veel mis in de communicatie tussen de verschillende legereenheden. Er sneuvelen 37 Calgary Highlanders. De manschappen die het hebben overleefd krijgen een aantal dagen rust in Fleury-sur-Orne.

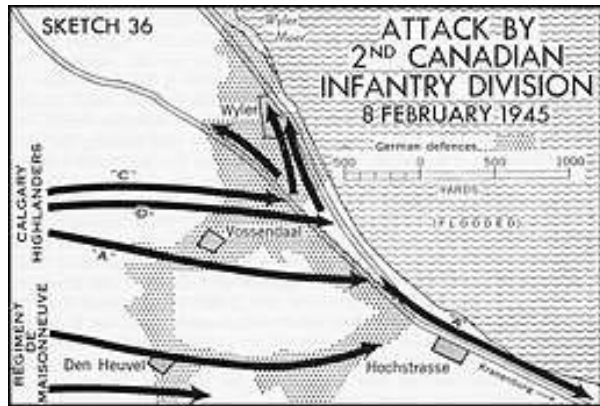
Na de rustdagen in Fleury-sur-Orne is het volgende doel Tilly-la-Campagne. Al twee keer eerder hebben Britse en Canadese troepen geprobeerd het te veroveren, maar tevergeefs. Nu is het de beurt aan de Calgary Highlanders. In dikke mist wordt er twaalf uur lang gevochten. Maar ook de Highlanders stuiten op groot verzet. En hoewel er een aantal manschappen weet door te dringen in het dorp, lukt het ook de Highlanders niet om Tilly in te nemen. In nog geen dag sneuvelen 36 mannen. William Arthur raakt zwaargewond tijdens de slag om Tilly en wordt gerepatriëerd naar Engeland.

Ruim een maand wordt William Arthur behandeld in het Botleys Park War Hospital in Chertsey, Surrey, aan een schotwond in zijn rechterheup. Tot 16 november revalideert hij in een ander ziekenhuis in Engeland, waarna hij fit genoeg wordt bevonden om terug te keren naar het front.

Op 18 november komt William Arthur opnieuw aan op het vasteland. Zijn strijdmakkers hebben in de tijd dat hij in Engeland was zich een weg gevochten door Noord-Frankrijk, België en Nederland in onder andere de Slag om de Schelde. Op het moment dat William Arthur terugkeert bij zijn eenheid bevinden ze zich in de buurt van Nijmegen. In eerste instantie worden de Calgary Highlanders gestationeerd in huizen langs de weg tussen Nijmegen en Malden. Ze worden ingezet bij het bewaken van bruggen bij Malden en Grave. Er zijn rustdagen en er wordt getraind met een nieuw wapen, de WASP-vlammenwerper. Gedurende de hele winter wordt het regiment ingezet bij de bewaking van de grens bij Groesbeek. Twee weken op, één week af.

Als de kerstdagen naderen begint het te sneeuwen. De manschappen hebben geen winteruniform en omdat hun donkere uniformen afsteken tegen het witte landschap dragen ze tijdens patrouilles hun ondergoed over hun uniform en witte handdoeken over hun helm. Op kerstavond, wanneer de Calgary Highlanders op patrouille zijn langs het front bij Groesbeek, brengen de Duitse soldaten aan de overkant een serenade. De Canadezen beantwoorden deze door terug te schieten met geweren, granaten en mortieren. De volgende dag brengen de Canadezen twee doedelzakspelers mee om te spelen voor de Duitsers. Oudejaarsnacht beginnen de Duitsers, precies om twaalf uur te schieten. Volgens

ooggetuigen kon je bij het licht van al dat geschut een krant lezen. Na 5 minuten roepen de Duitsers: "Gelukkig Nieuwjaar, Canada". Op 10 januari verlaten de Calgary Highlanders de frontlinie voor een week rust in Nijmegen.

Vanaf 1 februari begint voor William Arthur en zijn regiment de voorbereiding op Operatie Veritable. Vanaf Berg en Dal vertrekken ze richting de grens en verblijven ongeveer vijf kilometer van Wyler, Duitsland, in de bossen, wachtend op wat komen gaat. Op 8 februari, om 5 uur in de ochtend wordt de aanval op Wyler ingezet. De slag om Wyler blijkt lastiger dan gedacht en zal acht uur duren, dertien Calgary Highlanders sneuvelen. Ze verblijven nog twee dagen in de ruïnes van Wyler en gaan daarna terug naar Berg en Dal en Nijmegen.

Wyler

Op 18 februari vertrekt het regiment richting het Moyland bos. Midden in de nacht nemen ze hun posities in en voor de komende 48 uur patrouilleren ze, vinden er wat schermutselingen plaats met Duitse soldaten en beschieten ze Slot Moyland.

Na Moyland volgt het Hochwald. Een dichtbegroeid bos, met soms maar een paar meter zicht waardoor de kans groot is in een hinderlaag te lopen. Hier start Operatie Blockbuster. Het doel van de Calgary Highlanders is het innemen van de westkant van de noordelijke rand van het bos. Net na middernacht, op 27 februari, vertrekt het regiment, het is bewolkt en er is geen maanlicht om de mannen bij te schijnen. De boerderijen die ze in het open landschap passeren lijken verlaten. Pas bij het ochtendlicht ondervinden ze weerstand van Duitse soldaten, maar het

lukt ze hun doel te bereiken, worstelend door modder en sneeuw, en om half elf in de avond kan er eindelijk, na vierentwintig uur, een warme maaltijd gegeten worden. Er zijn 200 Duitse soldaten gevangengenomen, twaalf Calgary Highlanders sneuvelen deze dag in het Hochwald. Eén van de gesneuvelden is William Arthur Winters, 26 jaar oud.

William Arthur wordt tijdelijk begraven in Bedburg, Duitsland. Op 10 augustus 1946 ontvangt moeder Katherine een brief dat haar zoon is herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, plot **VII.D.9.**

GONE BUT NOT FORGOTTEN
AND AS DAWNS ANOTHER YEAR
THOUGHTS OF HIM
ARE ALWAYS NEAR

William Arthur Winters ontving de volgende onderscheidingen:

- 1939 – 1945 Star
- France & Germany Star
- Defence Medal
- War medal 1939 - 1945
- Canadian Volunteer Service Medal & Clasp

Levensverhaal: Sigrid Norde, Research Team Faces To Graves.

Bronnen:

Commonwealth War Graves Commission

Library and Archives Canada

David. J. Bercuson, Battalion of Heroes–The Calgary Highlanders in World War II, The Calgary Highlanders Regimental Foundation, 1994

<http://www.shipspotting.com/gallery/photo.php?lid=4743>

<http://normandie44.canalblog.com/archives/2012/02/06/23451046.html>

https://en.wikipedia.org/wiki/1st_SS_Panzer_Division_Leibstandarte_SS_Adolf_Hitler